

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

sausio

8 d.

Ketvirtadienis

Nr. 3 (4196)

IIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

PARTIJOS PLANAI — MŪSŲ PLANAI

Kad geriau patenkintume žemdirbių poreikius

Mūsų kolona — jauniausia rajono įmonė. Tačiau, kaip Lietuvos TSR Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto Anykščių rajono gamybinio susivienijimo padalinys, mūsų kolektyvas buvo jau senokai susiformavęs. Per praėjusį penkmetį atlikome nemažą darbų rajono ūkiuose, sumontuodami mechanizmų kompleksus tvartuose, sandėliuose, remonto dirbtuvėse. Aplamai paėmus, X penkmečio darbų užduotis įvykdėme su kaupu. Tačiau 1980-aisiais metais mums buvo numatytas itin didelis rangos darbų apimtys prieaugis — 150.000 rub., arba 17 proc. lyginant su 1979 metais, ir su šia užduotimi mes nepajėgėme susidoroti.

Mums nėra lengva iš anksto planuoti, kaip dides

darbų programa vienuoliktąjo penkmečio bėgyje. Naujuose ir rekonstruojamuose pastatuose mechanizmų montavimą apmoka ūkiai, tad būsimų darbų apimtį nulems ir rajono ūkių finansinis pajėgumas. Galima atvirai pasakyti, jog bus pakitimų mūsų atliekamų darbų struktūroje: vis daugiau teks montuoti sudėtingų agregatų, kuriuos anksčiau įvesdavo rikiuotėn kitų rajonų specializuotos organizacijos. Taip antai, jau dešimtajame penkmetyje mes išmokome montuoti žolės miltų agregatus, o nuo šių metų atliksime ūkiuose jų priežiūrą. Rajono ūkių specialistams, be abejo, bus parankiau bet kuriuo atveju kurtis pagalbos į mus, negu kviesiti remonto inžinierius iš tolimųjų vietovių.

Be to, kasmet vis daugiau teks atlikti ūkiuose mechanizmų, agregatų, elektros įrengimų priežiūros darbų,

sustiprinti gedimų profilaktiką. Kad sėkmingai susidorotume su šiuo uždaviniu, teks pasirūpinti žmonių kvalifikacijos kėlimu, įgyvendinti griežtesnę techninių priežiūrų kokybės kontrolę. Vis dar jaučiame atsarginių detalių stoką kai kuriems importiniams įrengimams, ypač melžimo agregatams. Ar nebūtų galima daugiau šių detalių restauruoti arba pasigaminti respublikos įmonėse?

Mūsų kolektyvas, be abejo, pajėgs įvykdyti naujojo penkmečio užduotis, jei bus dirbama rimtingai, be šurmavimo. Deja, mes vis dar negalime išgyvendinti įsienėjusios ydos kaimo statybų aikštelėse, pasireiškiančios tuo, kad beveik visi objektai atiduodami eksploatacijon rudenį ir žiemos pradžioje. Pirmaisiais metų mėnesiais ir pavasarį mūsų žmonėms nelengva sudaryti darbų frontą: vienur dar pa-

statų sienos neišmūrytos, kitur grindys neišbelonuotos... Bet štai artėja ruduo, ir pasipila ragintojų srautas: visi nori, kad kuo sparčiau įrengtume mechanizmus ir naujuose pastatuose, ir per vasarą rekonstruotuose tvartuose. Tik spėk iš vieno objekto vežioti žmones į kitą.

TSKP CK projekte, dėl pagrindinių TSRS ekonominio ir socialinio vystymo krypčių labai teisingai nurodyla: „siekti, kad tolygiai per visus metus būtų atiduodami naudoti gamybiniai pajėgumai ir objektai“. Mūsų generaliniam rangovui — Tarpkolūkiei statybos organizacijai, ūkiams, statybas planuojančioms organizacijoms reikia bendromis jėgomis šį svarbų projekto teigini įgyvendinti praktikoje. Darbo rimtingumas turės teigiamą poveikį ir mechanizmų montavimo kokybei, padės prailginti jų eksploataavimo trukmę, sumažinti atsarginių detalių poreikį.

St. Pilkauskas
Anykščių rajono gamybinio susivienijimo Kilnojamosios mechanizuotos kolonos viršininkas

Liaudies turto sargyboje

Arlėjant TSKP XXVI suvažiavimui, kai visos mūsų šalies darbo žmonės svarsto TSKP Centro Komiteto projektą „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“, Anykščių rajono VRS Nežinybinės apsaugos poskyrio kolektyvas, jungiantis nemažą būrį darbuotojų, taip pat aptaria iškilusius uždavinius, iš kurių pagrindinis — rūpintis liaudies ūkio objektų apsauga.

Didelis dėmesys mūsų poskyrio darbuotojų tarpe skiriamas socialistinio lenktyniavimo išvystymui bei jo viešumui. Praėjusiais metais už gerą darbą net 30 proc. poskyrio darbuotojų buvo paskatinti. Savo pareigingu mu teigiamai užsirekomendavo J. Rastenis, kuris už 1980 metais pasiektus laimėjimus apdovanotas socialistinio

lenktyniavimo nugalėtojo ženklu.

Kovojant su socialistinės nuosavybės grobstytojais, atskleidžiant neūkiškumo faktus bei aktyviai dalyvaujant visuomeninėje veikloje gerą vardą kolektyve išsikovojo kontrolierė D. Morkūnienė, sumaniai II brigados darbus organizuoja brigadininkė B. Kuprionienė ir apsauginės priežiūros signalizacijos brigadininkas V. Vaišvyła.

Pagarbos kolektyve susilaukia darbuotojai, ilgus metus išdirbę liaudies objektų sargyboje. Visad stengiamasi atsižvelgti į jų nuomonę, pateiktus pasiūlymus. Susirinkimų metu šie žmonės pasakoja mažesnę patirtį turintiems darbuotojams apie sukaupią savo darbo patyrimą. Todėl ne vienas darbuotojas už suteiktą pagalbą būna dėkingas kontrolieriams E. Mačiulienai, M. Miknevičienai, E. Marcinkevičienai, J. Miškinii ir kitiems patyrusiems kolektyvo nariams.

Atsižvelgiant į sudarytą politinio-auklėjamojo darbo planą, kiekvieną mėnesį mūsų poskyrio darbuotojai su pažindinami su svarbiausiais partijos ir vyriausybės nutarimais.

Praėjusių metų gruodžio mėnesį su dideliu pakilimu mūsų darbuotojų kolektyve buvo ansvarstytas TSKP CK projektas „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“.

Ypatingai didelį dėmesį poskyrio administracija skyrė tam, kad nebūtų traumafizmo atvejų. Neatsitiktinai kiekvieną mėnesį darbuotojai supažindinami su saugumo technikos reikalavimais. Šiuo atžvilgiu konkrečią pagalbą ir kvalifikuotą konsultaciją mums suteikia rajono Centrinės ligoninės gydytojai. Vidaus reikalų skyriaus, Priežiūros priežiūros inspekcijos darbuotojai.

Anykščių rajono VRS Nežinybinės apsaugos poskyrio kolektyvas 1981 metais pasiryžęs suteikti savo pastangas tam, kad gerėtų apsaugos būklė saugojimui patiketuose liaudies ūkio objektuose.

A. Kačėnauskas
Nežinybinės apsaugos poskyrio vyr. inspektorius

LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo ISAKAS

DĖL EILINIŲ LIETUVOS TSR RAJONŲ (MIESTŲ)
LIAUDIES TEISMŲ LIAUDIES TEISĖJŲ RINKIMŲ

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas n u l a r i a:

1. Organizuoti eilinius Lietuvos TSR rajonų (miestų) liaudies teismų liaudies teisėjų rinkimus 1982 metais.

2. Praleisti Lietuvos TSR rajonų (miestų) liaudies teismų liaudies teisėjų įgaliojimus iki naujos liaudies teisėjų sudėties išrinkimo.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo pirmininkas A. BARKAUSKAS
Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sekretorius S. NAUJALIS

Vilnius, 1980 m. gruodžio 30 d.

Pagal jaroslaviečių patyrimą

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ partinio-ūkio aktyvo susirinkime apysvarstyti ir priimti socialistiniai įsipareigojimai pirmiesiems vienuoliktąjo penkmečio metams.

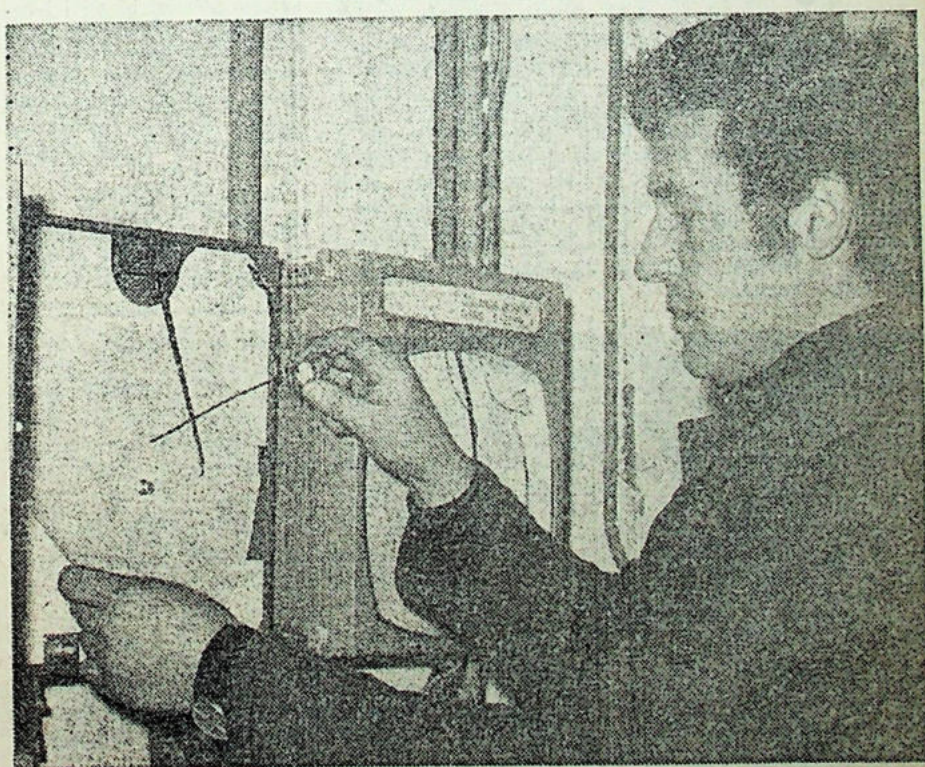
Vyndarių kolektyvas įsipareigojo šių metų produkcijos realizacijos planą įvykdyti gruodžio 28 dieną, padidinti darbo našumą, lyginant su 1980 metais, 8,6 proc. ir jo sąskaita gauti šimtaprocentinį produkcijos gamybos prieaugį, 50 tūkstančių rublių viršplaninio pelno. Įsipareigoję įdiegti gamybą tris priešakinės technologijos, šešias gamybinių procesų mechanizavimo bei keturias mokslinio darbo organizavimo ir valdymo tobulinimo priemones ir jų sąskaita gauti 12,6 tūkstančių

rublių metinį ekonominį efektą.

Susivienijimo racionalizatoriai numato įdiegti gamybą 8 išradimus ir 101 racionalizatorinį pasiūlymą, gaunant 64 tūkstančių rublių metinę ekonomiją.

Taikant Jaroslavo srities įmonių patyrimą, visą gamybos prieaugį darbo našumo didinimo sąskaita numato pasiekti net 664 Susivienijimo darbuotojai. Kolektyvas negamybinių išlaidų ir prekinės produkcijos savikainos mažinimo dėka pasiryžęs gauti 25 tūkstančių rublių metinę ekonomiją, o elektros ir šiluminės energijos, kuro, žaliavų ir medžiagų sutautyti už 15,1 tūkstančio rublių.

B. Milaševičius



„Anykščių vyno“ gamykloje aštuonios dešimtys racionalizatorių per metus pateikė 113 rac. pasiūlymų, iš kurių 112 jau įdiegti gamybon. Kaip paskaičiavo ekonomistai, racionalizatorių pasiūlymų įdiegimo dėka gauta apie 65 tūkstančius rublių ekonomijos.

R. SARGONO nuotraukoje: vienas aktyvesnių gamyklos racionalizatorių, automatikos ir kontrolės matavimo prietaisų šaltkalvis-remontininkas Balys Vilutis. Per metus jis pateikė septynis rac. pasiūlymus, kuriuos įdiegus kai kuriuose gamybos banduose žymiai pagerėjo darbo sąlygos.

V. Lenino rinktiniai raštai lietuvių kalba

„Minties“ leidykla pradėjo leisti lietuvių kalba V. Lenino Rinktinius raštus trimis tomiais. Juos pagal rušiskąjį leidimą ruošia Partijos istorijos instituto prie Lietuvos KP Centro Komiteto, spausdina Vilniaus „Vaizdo“ spaustuė.

Trilomė numatoma baigti leisti šiais metais.

(ELTA)

Mokyklos ir gamybinio kolektyvo rūpesčiu

Svarstant rajono dirbančiųjų kolektyvuose TSKP CK projektą XXVI suvažiavimui, nemaža dėmesio skiriama aktualių mokyklos ir gamybinio kolektyvų bendradarbiavimo problemų nagrinėjimui, racionaliam jaunimo komunistinio auklėjimo uždavinių sprendimui. Pats gyvenimas kelia reikalavimus sutelktomis pedagogų ir gamybinio kolektyvų vadovų pastangomis spręsti išsilausią sistemą klausimų, kurie nuolat besimokančio jaunimo gerą pasiruošimą darbinei ir visuomenei veiklai. Ir, visų pirma, užtikrinti tinkamą jų profesinį orientavimą, atsižvelgiant į jaunų žmonių polinkius ir liaudies ūkio reikmes, padėti aktyviai ir tikslingai rengti juos aktyviam gyvenimui.

Mūsų rajonui, kaip niekada anksčiau, šiandien labai aktualus darbščios, kvalifikuotos žemdirbių pamainos rengimo uždavinys. Rajone yra nemaža problemų, susijusių su mechanizatorių ir gyvulininkystės darbuotojų, vidurinės grandies žemės ūkio specialistų kadro apsinėrinimu, su jų adaptacijos ir įtvirtinimo kaime klausimais. Šiuo metu rajono ūkiams trūksta nemaža agronomų ir zootechnikų, ypač veterinarijos gydytojų, fermos vedėjų, ne vienos dešimtės traktorininkų ir elektrikų, mechaninio melžimo meistrių ir kiaulių penėjimo operatorių. Žinant, kad gyvulininkystės fermose dabar dirba senyvo amžiaus žmonės, tad jaunų žmonių poreikis šioje svarbioje liaudies ūkio šakoje yra ypač aktualus.

Rajone sukaupia palyginti gera mokyklų ir gamybinio kolektyvų bendravimo patirtis. J. Biliūno, Anykščių

J. DAILYDĖ
LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius

II-os, Kavarsko, Kurklių, Troškūnų vidurinių, Ažuotėrių, Juostininkų aštuonmečių mokyklų pedagogai randa bendrą kalbą su „Svyturio“, „Anykščių šilelio“, Kurklių, „Gintaro“ kolūkių, Sodninkystės tarybinio ūkio, vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“, Mechanizuotos kolonos vadovais mokyklos bazės stiprinimo, moksleivių užimtumo gerinimo klausimais. Gamybinio kolektyvų komunistai kviečiami į mokyklų partinių organizacijų susirinkimus, o

vaizdus — apart būsimųjų jaunųjų traktorininkų dabar Slapaberžės kaimo profesinėje technikos mokykloje gyvulininkystės fermų operatorėmis mokosi 3 gintarietės merginos.

Veiksmingas profesinio orientavimo darbas organizuojamas Ažuotėrių aštuonmečio mokykloje, kurioje įgyvendinama darni vaikų darbinio auklėjimo sistema, pagrįsta žymaus tarybinio pedagogo V. Suchomlinskio metodais bei patirtimi. Pagal ją jau pradinių klasių

tvarkė mokyklos aplinką, įrengdami žalias vejas, gėlynus, alpinariumus, atliko būtiniausią mokyklos pastatų remontą, pastatė šiltnamį ir įrengė sporto ir žaidimų aikštynus. Mokyklos direktoriaus, mokytojų ir tėvų rūpesčių iš pagrindų pertvarkytos dirbtuvės ir beveik visi mokyklos kabinetai. Visus šiuos darbus atliekant, pastoviai ir labai svarbią materialinę paramą suteikė Sodninkystės tarybinio ūkio direktorius Z. Nazarovas, visuomeninių organizacijų vadovai. Bendrą mokytojų ir gamybinio kolektyvo pastangų dėka Ažuotėrių aštuon-

loje daug dėmesio skiriama individualiam darbui su moksleiviais ir jų tėvais. Tas pagrindinis ir nulemia teigiamus profesinio orientavimo ir darbinio mokymo rezultatus. Juk palyginti daug Troškūnų vidurinės mokyklos auklėtinių mokosi Lietuvos žemės ūkio ir Veterinarijos akademijose, įvairiuose žemės ūkio technikuose.

Didelę įtaką darbiniam moksleivių auklėjimui, jų fiziniams ir moraliniams grūdinimui turi darbo ir poilsio organizavimas vasaros atostogų metu. Jei 1975 metais bendras visų rajono moksleivių užimtumas vasarą įvairiomis darbo formomis buvo 58,6 proc., tai 1980 metais atitinkamai 89,6 proc., o VII-X-ųjų klasių moksleivių net 99,8 proc. Teigiama, kad dauguma rajono mokyklų ir ūkių vadovų rodo daug pastangų ir yra pasiekę gražių bendradarbiavimo rezultatų šiame svarbiame veiklos bare. Viešintų, J. Biliūno, Anykščių II-osios, Skiemonių vidurinių, Juostininkų aštuonmečių ir kitų mokyklų mokiniai jau ne vieną vasarą noriai talkininkauja „Gimtosios žemės“, „Lenino keliu“, „Anykščių šilelio“, „Gintaro“, Skiemonių, „Pirmyn į komunizmą“ ir kitų ūkių kolūkiečiams įtemptų darbymečių laikotarpiu.

Gera abipusio bendradarbiavimo tradicija organizuojant moksleivių vasaros darbą ir poilsį susiklostė tarp Viešintų vidurinės mokyklos ir „Gimtosios žemės“ kolūkio. Sumaniai organizuodami ir paskirstydami moksleiviams darbus, šio kolūkio vyriausieji specialistai ir patyrę padalinių vadovai skiepia jų širdyse meilės ir pagarbos žemdirbio triūsui

IDEOLOGINIO DARBO BARUOSE

Ūkiuose ir įmonėse neretai sutiksi mokyklos vadovą ar partinės organizacijos sekretorių, sprendžiančius kolektyviai moksleivių mokymosi ir užklasinės veiklos uždavinius.

Pastebimi telgiami poslinkiai, įvykę besimokančio jaunimo profesinio orientavimo srityje. 1980 metų rudenį pirmą kartą per X-ojo penkmečio metus buvo įvykdytas moksleivių, baigusiu aštuonias klases, pasiuntimo į proftechnines mokyklas uždutys. Jau ne vieni metai, kai su ūkio stipendijomis pasiunčia mokyti į įvairias kaimo proftechnines mokyklas ir žemės ūkio technikuose po 6–9 jaunuolius „Gintaro“ kolūkis. Ūkio pirminė partinė ir komjaunimo organizacijos kasmet vis glaudžiau bendradarbiauja su Kavarsko vidurinės ir Dabūžių aštuonmečių mokyklų pedagogais, mokyklų tėvų komitetais ir mokinių tėvais. Bendro darbo rezultatai ūki-

mokiniai rūpestingai mokytojų O. Kalinkienės ir O. Simelienės mokomi pažinti gamtą, pratinami atlikti paprastus, bet labai svarbius jiems skirtos teritorijos tvarkymo, gėlynų ir kitų želdinių priežiūros, žaidimų aikštelėje švaros palaikymo darbus. Apisilankymai Sodninkystės tarybinio ūkio fermose, dirbtuvėse, sodo brigadose ir laukuose sėjos ar derliaus nuėmimo metu pirmųjų trečių klasių moksleiviams padeda artimiau susipažinti su tėvų darbu, geriau suprasti duonos ir kitų kuriamų materialinių gėrybių vertę ir svarbą. Tad nenuostabu, kad Ažuotėrių aštuonmečio mokyklos pradinių klasių mokiniai su gana gausiais ir išmoningai paruoštais eksponatais jau antri metai aktyviai dalyvauja teminėse mokyklos parodose: pavasarį rankdarbių, rudenį gėlių puokščių.

Zymiai sudėtingesnius darbus atlieka užklasinės veiklos metu Ažuotėrių aštuonmečio mokyklos vyresniųjų klasių moksleiviai. Jie kartu su tėvais neatpažįstamai su-

metė mokykla kuria geras mokinių darbinio auklėjimo tradicijas, sėkmingai sprendžia besimokančio jaunimo profesinio orientavimo uždavinius, šalina pasitaikančius šiame sudėtingame veiklos bare trūkumus ir nesklaidumus.

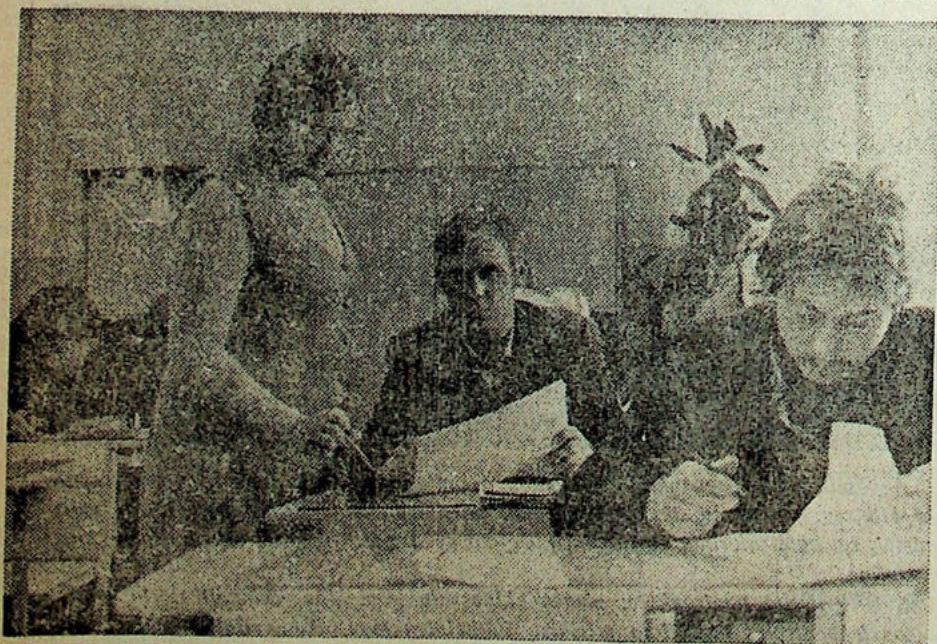
Kasmet beveik pusė abiturientų, įsidarbinančių rajono žemės ūkyje, yra Troškūnų vidurinės mokyklos auklėtiniai. K. Staro ir „Aukštakalnių“ kolūkiuose dirba vienuolika 1980 metų laidos abiturientų — šios vidurinės mokyklos auklėtiniai. Dauguma iš jų — sumanūs ir darbštūs jaunuoliai, dar mokyklos suole įgiję būtiniausią žemės ūkio technikos žinių pagrindus, lankydami profiluotą darbinio mokymo užsiėmimus. Kiekvieną pavasarį Troškūnų vidurinės mokyklos moksleiviai sėkmingai dalyvauja rajoninėse ir respublikinėse jaunųjų artojų varžybose. O prieš keletą metų šios mokyklos X-os klasės mokinys A. Urbonas tapo jaunųjų artojų nugalėtoju sąjunginėse varžybose. Mokyklos pedagogų veik-

RAJONE, SU KURIU LENKTYNIAUSIAME

Mokyklai — 40 metų

1940 metais Rokiškyje buvo atidaryta mokykla suaugusiems. Penktąją klasę pradėjo lankyti 53 moksleiviai. Po aštuonerių metų progimnazija perorganizuota į vidurinę ir pavadinta Rokiškio darbininkų jaunimo vidurinė mokykla. Pirmoji abiturientų laida išleista 1948 metais.

Neseniai pedagogai ir moksleiviai iškilmingai pažymėjo mokyklos 40-meči. 1980 metais neakivaizdinę vidurinę mokyklą ir jos konsultacinius punktus lankė 769 žmonės. Pavasarį vidurinio mokslo baigimo pažymėjimus gavo 280 abiturientų. Dutūkstantasis atstatas įteiktas Rokiškio paruošų kontoros darbuotojai komunistei Elenai Tallat Kelpšienei.



NUOTRAUKE: matematikos pamoką veda mokytoja Ona Viskaitienė. A. Zibolio nuotr.

BROLIO PALIKIMAS

Buvo ankstyvas rytas. Prie Rokiškio karinio komisarato spietėsi būreliai žmonių, daugiausia jaunų, palydinčių savo draugus į Tarybinę Armiją. Lijo smulkus lietus. Nuo skardinio komisarato stogo teškdamas krito vanduo ir per šaligatvį tekėjo į gatvę.

— Nedaug vandens nutekės per tuos dvejus metus, — kalbėjo atsistos po kuplia liepa pagyvenęs vyriškis.

— Grįšite, tikri vyrai būsite. Panemunėlio tarybinio ūkio mechanizatorius Rimantas Galinis paskiausia atsiveikins su savo broliu Juozu.

— Aš tau dar ne viską pasakiau, Juozuk, — kalbėjo jis, uždėjęs ranką ant brolio peties. — Kombainą „Niva“, su kuriuo šią vasarą dirbau, tau palieku. Su ūkio direktoriumi susitariau...

— Gerai, Rimai, Palieki — tai dirbsiu, — paskubomis atsakinėjo Juozas į brolio žodžius. — Paskubėk, Rimuti, tavęs laukia...

— Palauks... Kombainas turi silpnų vietų. Tik aš vienas jas žinau. Stai surašiau...

Dar kartą apkabinęs brolių, Rimas vikriai įsiropštė į autobusą.

Grįžęs namo Juozas pamiršo paliktą raštelį, ir prisiminė jį tik tada, kai mechaninėse dirbtuvėse susitiko ūkio direktorių Zigmą Cyplį.

— Na, kaip? Pasiryžai? — paklausė direktorius.

Juozas gūžtelėjo pečiais, nesuprasdamas direktoriaus klausimo.

— O argi brolis nieko nesakė išvažiudamas?

Tik dabar Juozas prisiminė atsiveikimo akimirkas ir raštelį, paskubomis įbruktą į švarko kišenę.

— Kad kombainą iš jo priimčiau — kalbėjo. Ir raštelį kažkokį paliko...

— Apie raštelį nežinau, bet „Niva“ tai tikrai paliko. Tau prašė paveisti. Imsi?

— Imu, — atsakė jaunasis mechanizatorius. — Ir kodėl gi turėčiau atsisakyti.

„Bėga šalti žiemos mėnesiai. Apkloti baltu sniegu palatų laukai alsavo ramybe. Tokį metų dauguma mechanizatorių praleidžia ūkio dirbtuvėse, ruošdami techniką pavasario ir vasaros darbymečiui. Kur buvęs apie savo „SK-5“ sukinėjosi ir Juozas Galinis. Paliktame laiške brolis juokais rašė, kad „Niva“ kaprizinga, kaip išpaukinta mergiotė, bet ačiū jam, labai rimtai sudarė pastebėtų defektų sąrašą. Iš anksto surinkęs keistinas detales, Juozas savo rankomis jas dėjo, derino, klausinėjo prityrusių kombainininkų, kol pagaliau „Niva“ sužūrė, subrazdėjo, kaip nauja. O nuo Juodosios jūros krantų brolis rašė, kad jo rankose dabar kita technika, kad ji daug sudėtingesnė už „Niva“ ir, žinoma, kad sekasi gerai...

Zmogus turi nuostabų sugebėjimą užmiršti. Jeigu ne ši savybė, teigia medikai, smegenų vingiuose nebeliktų vietos naujai informacijai. Tačiau yra gyvenimo momentų, kurie visam laikui užsifiksuoja atmintyje. Juozui Galiniui atmintin įstrigo, ir, matyt, visam gyvenimui pasiliks pirmoji „javapjūtės diena“.

Tai buvo liepos 27-oji. Nuo pat ryto suspindusi saulė greitai džiiovino rasą. Susirinkę kombainininkai neskubėdami šnekučiavosi ir vaišinosi cigaretėmis. Palydų



...Cerepoveco (Vologdos sritis) įmonėse 1980 metais pirmą kartą pagaminta per 3 milijonus tonų mineralinių trąšų. Penkmečio metais šios produkcijos gamyba Cerepovece išaugo trigubai.

...Mironovkos Lenino ordino kviečių selekcijos ir sėklininkystės mokslinio tyrimo instituto kolektyvas sėkmingai įvykdė dešimtojo penkmečio programą. Ukrainos selekcininkai perdavė valstybiniam bandymams vienuolika naujų veislių. Dabar kas trečias šalies žiemkenčių hektaras apsejamas Mironovkoje išvestais kviečiais. Grynosios pajamos, gaunamos juos auginant, pasiekė 200 milijonų rublių per metus.

...Belgorodo srities Gubkino tarybiniam ūkyje baigta statyti didžiausioje Centrinėje juodžemio zonoje gyvulininkystės komplekso antroji eilė. Įmonėje kasmet bus išauginama 216 tūkstančių klaukių.

...Dešimtajame penkmytyje Kazachstanio brolierių paukštynų pajėgumas išaugo dvigubai. Dabar čia pramoniniu būdu per metus išauginama 32 milijonai mėsinų viščių, kalakutų, žąsų ir ančių.

...Charkovo kelių mašinų susivienijimas pradėjo gaminti tranšėjinius grandinius ekskavatorius, kuriais melioravimo darbus galima atlikti ir žiemą. Kiekvienas toks agregatas gali per valandą iškasiti įšalusiam grunte iki dviejų metrų gylio 80 metrų ilgio tranšėją.

(TASS-ELTA)

maršas nuskambėjo prieš kelias dienas, o šis rytas buvo pirmasis, kai be kalbų ir iškilmių reikia pradėti darbą.

— Jaučiausi kaip prieš egzaminą proftechninėje, — prisimena dabar Juozas. — Siek tiek baimės ir daug vilčių, kad pasiseks...

Ir Juozui sekėsi. Antrąją darbo savaitę jo „Niva“ papuošė ūkio kombainininkų socialistinio lenktyniavimo nugalėtojo gairė. Dar po savaitės į Panemunėlį atkeliavo komjaunimo rajono komiteto gairė, o visa javapjūtė apvaiduota geriausio 1980 metų jaunųjų rajono kombainininko laurais.

— Ir sekasi Galinių Juozui, — kalbėjo panemunėliečiai. — Kiek čia seniai už smilgos užkliūdavo!

Taip, metai greitai bėga. Bet komjaunuolis Juozas Galinis jų tuščiai neleidžia. Baigęs aštuonias klases, jis išvyko į Troškūnų proftechninę. Sugrįžo jau kvalifikuotu mechanizatoriumi. Dirbo ir kartu mokėsi neakivaizdinėje vidurinėje. Iš vyresniųjų draugų greitai perėmė tai, kas laikraščiuose vadina „Pažangiu patyrimu“. Stai ir sėkmės laidas, jei dar pridėsim, kad ūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretoriaus pavaduotojas privalo rodyti jaunimui pavyzdį.

Nepaklausiau Juozo, ar jau parašė broliui apie savo sėkmę. Tikriausiai, nepasigyrė. Parašė tik, kad pirmoji javapjūtė buvo sunki ir kad sekėsi neblogai.

S. Varneckas

Mokyklos ir gamybinio kolektyvo rūpesčiu

„JAUNOJO GIDO“ KONKURSAS

atkelta iš 2 pusl.

jaunimus, moko pažinti duonos vertę. Ūkyje gerai taikomos dirbantiesiems moksleiviams moralinio ir materialinio skatinimo priemonės, sumaniai organizuojamas jų laisvalaikio užimtumas. Tokiu būdu, esant deramai moksleivių darbo ir poilsio organizacijai, „Gimtosios žemės“ kolūkis patiria realią ir labai konkrečią paramą darbymeje, o savo ruožtu besimokantis jaunimas praeina nieku kitu nepakeičiamą darbinio auklėjimo mokyklą, grūdindami savo valią, išbandydami protinius ir fizinius sugebėjimus. Jie įgyja būtiniausių gamybinės veiklos praktinių įgūdžių, o taip pat savo atlyginimu už darbą (vidutinis moksleivių, dirbančių „Gimtosios žemės“ kolūkyje, dienos uždarbis 4–5 rub.) papildoma tėvų biudžetą.

Kolūko pirmininko A. Abraševičiaus ir pirminės partinės organizacijos sekretoriaus A. Staikūno nuomone, sklepyti moksleiviams darbštumo, pareiškumo ir atsakomybės jausmą, mokyti juos nuo mažens žemės ūkio darbų pirmiausia privalo tėvai. Tačiau ketvirtų vienuoliktų klasių mokinių užimtumas vasarą yra pagrindiniu ūkio vadovų ir specialistų rūpesčiu, nes tik praktiniame, gerai organizuotame darbe galima patvirtinti profesinio orientavimo tieses ir akivaizdžiai matyti jų įprasminimą. Norėdami sėkmingai ruošti žemės ūkio specialistų, mechanizatorių, gyvulininkystės darbuotojų pamainą, mes privalome geriau pažinti kiekvieną auginančią vaiką, kiekvieną vaiką ir jaunuolį, žinoti jų polinkius ir gabumus, daryti jiems įtaką profesijos pasirinkime. Belieka

palinkėti, kad „Gimtosios žemės“ kolūko vadovų mintys taptų realiu, džiuginančiu rezultatu.

Ne vieną padėką yra gavę „Svyturio“ kolūko vadovai iš Kauno II vidurinės mokyklos administracijos, LLKJS Centro Komiteto atsakingų darbuotojų už turiną moksleivių darbo ir poilsio vasarų organizavimą. Praeitais metais organizuota moksleivių darbo ir poilsio stovykla „Svyturio“ kolūkyje buvo pripažinta viena geriausių zonų.

Tačiau profesinio orientavimo ir moksleivijos darbinio auklėjimo srityje dar rime nemaža nesklandumų, mokyklų ir gamybinio kolektyvų formalus bendradarbiavimas pasireiškia. Vis tik mažai anykštėnų su ūkių stipendijomis mokosi žemės ūkio technikuose ir kultūros mokyklose. Galėtų žymiai daugiau mūsų rajono jaunimo mokytis Lietuvos žemės ūkio ir Veterinarijos akademijose.

Bene silpniausia moksleivių profesiniame orientavime grandis yra pedagogų, o savo ruožtu ir atskirų gamybinio kolektyvų vadovų nepakankamas, dažnai neefektyvus individualus darbas su mokiniais ir ypač jų tėvais. Tai pasakytina apie Kurklių vidurinę, Staškūniškio ir Surdegio tuometes mokyklas. Juk neužtenka klasėje dar tris kartus per metus pasidomėti apie mokinių ketinimus ir polinkius, tačiau labai svarbu, kad tiems ketinimams pritarę tėvai, palaikytų ir visapusiškai paremtų kolūko, tarybinio ūkio ar įmonės vadovai.

Profesiniame orientavime ir ypač darbiname rajono moksleivijos auklėjime esminiu trūkumu yra dar ir silpna profiluoto sustiprinto darbinio mokymo bazė bei kvalifikuotų dėstytojų stoka. Darbinio mokymo kombinato rajone nėra. Artimiausiu laiku numatoma įrengti profiluoto mokymo (suvimo ir automobilizmo) cechus, kurie

aptarnaus tik Anykščių miesto mokyklas. O ką daryti likusioms? Išėjus viena — būtina plačiau remtis ūkių materialine baze, inžinerių, mechanikų, dirbtuvių vedėjų, mechanizatorių ir vairuotojų patirtimi. Ir tai pirmiausia turi daryti mokyklos, ruošiančios jaunuosius mechanizatorius ir gyvulininkystės fermų darbuotojus. Galima pagirti tuos, kurie dirbtuvėse ir prie jų įrengė ar ruošia įrengti klases, išskiria specialistus moksleivių teoriniam ir praktiniam apmokymui, gamybinių būrelių vadovavimui, kurie kartu su mokyklų pedagogais rūpinasi jaunųjų mechanizatorių atstojos reikalais, o vasaros metu jų įdarbinimu pagal jų mokslo planą.

Perimant teigiamą šalies ir respublikos mokyklų ir gamybinių kolektyvų bendravimo darbiname jaunimo auklėjime patirtį, rajono moksleivija galėtų žymiai svaresnį indėlį įnešti į daržininkystės-gėlininkystės ir kitų pagalbinių, bet labai svarbių ūkio šakų vystymą. Ūkių įėjomis prie stambesnių vidurinių ir aštuonmečių mokyklų įrengus šiltnamius, geriau spręstųsi mokinių gamtos mokslų mokymo, bandomojo tiriamojo darbo, taip būtinu gamybinėms brigadoms, klausimais. Zvelgant į ekonominę-ūkinę pusę — žiemos metu padidėtų gėlių pasūla, pagerėtų ūkių ir mokyklų valgyklų aprūpinimas šviežiomis daržovėmis.

Nemaža susirūpinimą mokyklų ir ūkių vadovams turi kelti artėjanti vasara. Pasiruošimo moksleivių darbo ir poilsio vasarai atidėlioti negalima. Mokyklos jau dabar turi numatyti stovyklų, gamybinių brigadų, jungtinių pionierių būrių vadovus, organizuoti išsilimus moksleivių priėmimus ir darbo kolektyvus, operatyviai spręsti būtiniausios vaizdinės agitacijos, atributikos bei simbolikos paruošimo klausimus.

Kaimo mokykloms, kurių moksleiviai dirba gamybinėse brigadose, tikslinga visus metus užtikrinti pagal pasirinktą temą mokomąjį-tiriamąjį darbą. Sioje srityje išsamią, kvalifikuotą konsultaciją, konkrečią metodinę ir praktinę paramą galėtų suteikti Elmininkų bandymų stoties mokslininkai, sėklininkystės ūkių specialistai.

Sudarant jauniesiems tal-kininkams normalias darbo ir poilsio sąlygas, nemažai darbų reikės atlikti ūkiuose. Pirmiausia — tai stovyklų materialinės bazės paruošimas, patalpų remontas, būtiniausio inventoriaus įsigijimas, kultūros ir buities objektų bei stovyklų aplinkos sutvarkymas. Surdegio, Andriūniškio, „Aukštakalnio“ ir kituose kolūkiuose būtina spręsti atskirų, atitinkančių šiandienos reikalavimus, stovyklų patalpų įrengimą.

Jau dabar laikas kiekvieniame ūkyje numatyti moksleiviams darbų frontą, jų organizavimo būdus, nes bloga užimtumo organizacija, silpna darbo drausmė ir abejingas suaugusiųjų požiūris į tai labai neigiamai, dažnai su komplikuotomis pasekmėmis atsiliepa jaunimo darbinio auklėjimui. Visuose ūkiuose būtina išsamiai pergalvoti dirbančių mokinių moralinio ir materialinio skatinimo, efektyvaus socialistinio lenkyniavimo, jų turiningo ir įdomaus poilsio organizavimo galimybes. Pasitinkant TSKP XXVI-ąjį suvažiavimą, tikriausiai, būtų tikslinga visus aktualiausius moksleivių profesinio orientavimo, jų darbinio mokymo klausimus artimiausiu metu aptarti bendruose mokyklų ir gamybinių kolektyvų partiniuose susirinkimuose, sutelkiant komunistų ir visų dirbančiųjų dėmesį veiksmingam jaunosios kartos komunistiniam auklėjimui.

A. Baranausko ir A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus darbuotojai, be kitų darbo su vaikais ir jaunimu formų, praktikuoja ir tokią — nuo 1978 m. organizuoja „Jaunojo gido“ konkursą.

Konkurso tikslas — ne tik paruošti gerus ekskursijų vadovus, bet ir skatinti, kad moksleiviai domėtis savo krašto literatūrine praeimi, literatūrinėmis tradicijomis, savo krašto rašytojais, plačiau sužinotų apie jų gyvenimą, pažintų juos kaip asmenybes, panagrinėtų ir pamiltų jų kūrybą. Mes manome, kad neteisūs yra tie, kurie tvirtina: kam mums tas A. Baranausko, J. Biliūno, Didžiųjų ekspozicijų žinojimas — mes, gyvenantieji kur nors rajono pakraštyje, vis tiek gidaus nebūsime, muziejuose nedirbsime; neteisūs yra ir Dabūzių, Juostininkų, Staškūniškio mokyklų mokytojai, neatsiuntę į konkursą savo mokinių.

Kaip jau buvo minėta, „Jaunojo gido“ konkursas organizuojamas nuo 1978 m. Tais metais moksleiviai susipažino su A. Baranausko gyvenimu, kūryba, kėlėles istorija, išmoko aiškinti Didžiųjų šeimos ekspoziciją Grižioniškėse. 1979 m. artėjant J. Biliūno gimimo 100-osioms metinėms, III-asis „Jaunojo gido“ konkurso etapas buvo suorganizuotas Niūronyse, J. Biliūno ekspozicijoje.

1980 metų gruodžio 10–19 d. d. A. Vienuolio-Zukausko memorialiniame muziejuje vyko konkurso tęsinys. Moksleiviai susipažino su rašytojo gyvenimu, kūryba, išmoko aiškinti ekspoziciją.

Ypač norisi pasidžiaugti Anykščių II vidurinės mokyklos mokytojų ir mokinių darbu. Jie rimtai padirbėjo, ruošdamiesi konkursui. Stai

I-ąjį konkurso turą jie suorganizavo pačiame muziejuje, todėl moksleiviai gerai susipažino su eksponuojama medžiaga. Ir dalyvių skaičius pats gausiausias — V-VIII kl. grupėje — 20, IX-XI kl. — 12 jaunųjų gidų.

Ekskursijos vadovo sėkmę lėmė išsamus, esmę atskleidžiantis pasakojimo turinys, įvairuojantis pasakojimo tonas, aiški kalba, bendravimas su klausytojais, grakšti ir lengva laikysena. Visa tai ir buvo būdinga Anykščių II vidurinės mokyklos dešimtokei Elvyrai Navickaitėi. Jai pripažinta pirmoji vieta vyresniųjų klasių grupėje. II-oji vieta atiteko Kavarsko vidurinės mokyklos X kl. mokiniai Daliai Sudeikytei. Jos pasakojimas gyvas, nuosirdus, emocinis.

Anykščių II vidurinės mokyklos dešimtokas Tautvydas Kontrimavičius — vienas iš nedaugelio jaunųjų gidų, kurie nepamiršta klausytojų, moka su jais bendrauti. Jam paskirta III-oji vieta.

V-VIII kl. dalyvių grupėje išsiskyrė Kavarsko vidurinės mokyklos aštuntokė Jolita Abramovaitė. Ji pasakojo įtaigiai, nuoširdžiai, puikiai citavo A. Vienuolio kūrinius. Tai bene vienintelė konkurso dalyvė, nepadariusi kirčio klaidų. Jai ir pripažinta pirmoji vieta.

II-ąsias vietas pelnė andriūniškietė Jūratė Rutavičiūtė ir skiemonietė Daiva Augustinaitė.

Burbiškio aštuonmetės mokyklos septintokas Audrius Laskauskas, pelnęs III-ąją vietą, moka bendrauti su klausytojais, o tai būtina kiekvienam ekskursijų vadovui ne mažiau, kaip — geras medžiagos žinojimas.

Dauguma moksleivių, ruošdamiesi konkursui, išties nemažai padirbėjo — perskaitė atsiminimus apie A. Vienuolį, pagilino žinias apie rašytojo gyvenimą ir kūrybą, paruošė išsamius pasakojimo konspektus. Ypač gražų konspektą paruošė, jį įdomiai apipavidalino, iliustravo nuotraukomis ir mokinių piešiniais Trauplo aštuonmetės mokyklos septintokė Janina Kaunietytė.

Tačiau pasitaikė ir trūkumų. Dalis jaunųjų gidų apsiribojo vien A. Vienuolio biografiniu, mažai dėmesio kreipdami į kūrybą. O juk rašytojo gyvenimo esmė ir yra kūryba.

Beveik visiems konkurso dalyviams būdingas netaisyklingas žodžių kirčiavimas. Tai rodo, kad rajono mokyklose skiriamas nepakankamas dėmesys šiai kalbos kultūros sričiai.

„Jaunojo gido“ konkurso IV-oji dalis pasibaigė, tačiau konkursas dar tęsis 1981–1982 metais. Moksleiviai turės progos artimiausiu susipažinti su vietomis, menančiomis A. Vienuolį-Zukauską, su J. Tumo-Vaižganto gyvenimu ir kūryba. Norėtų, kad į konkursą įsijungtų kuo daugiau rajono moksleivių. Juk turėtų tapl kiekvieno moksleivio garbės dalyku žinoti apie savo rajono įžymiuosius žmones šiek tiek daugiau, negu to reikalauja mokyklinės programos.

J. Zobarskaitė
A. Baranausko ir A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus ekskursijų vadovė

Netinka pasakų herojaus vaidmuo

Slogų sapną vieną naktį susapnavo Sviesto gamyklos vairuotojas Genadijus Siniakovas: tartum jis pavirto vilku ir susitiko Raudonkepuraite. Jau norėjo griebti, bet staiga atsibudo, išpiltas šalto prakaito.

— To dar netrūko... — sušuko, sėsdamasis lovoje. Ir apsigraibęs apsidžiaugė, kad jis turi žmogaus pavidalą.

Norėdamas numalšinti keisto sapno sukeltą slogutį, stipriai vyriokas tūdien užmynė kamštį. Apie 22 valandą vakaro, kreivuliudamas nelvirtu žingsniu namų link, Rašytojų gatvėje išties susiliko mergaitę. Raudonkepuraite ar eilinę mergaitukę — nebežiūrėjo

balzganos akys. Tik vėl pajuto, kad grįžta praeitos nakties sapnas... Tiesa, jis nusprendė škart tik šiek tiek pagąsdinti mergaitę. Tad ir davė savo stiprioms rankoms valią, pradėjo užpultąjį stumdėti, kol, galop, atėmė iš jos 15 rublių.

Kolektyvo draugų priremtas prie sienos, narsus vyras buvo priverstas atsiprašyti mergaitę, grąžinti pinigų. O Sviesto gamyklos draugiškasis telamas, į savo posėdį pasikvietęs G. Siniakovą, reikliai ir griežtai priminė, kad žmogus privalo elgtis žmoniškai ir juo labiau netinka imtis pasakų herojaus vaidmens.

V. Spyglinis



Kur metė kepurę — ten atsidūrė

Lakstydamas šen bei ten po rajoną, viena kartą autobuse susitikau šnekų žmogelį. Bežiūrėdamas į prieš autobusą striksinčius žvirblius, pradėjo kalbą:

— Ot, būtų žmogui gyvenimėlis, jei kaip tas žvirblis galėtų paplasnoti sparneliais ir atsidurti, kur nori. O dabar darbas, pareiga, atsakomybė, vaikai... ir visokie kitokie rečiau taip suveržia rankas ir kojas, kad bijai visa krūtine ir nusičiudėti.

Matyt, šitaip porindamas tas žmogelis ir nežinojo, kad esama asmenų, sugebančių prisitaikyti prie žvirbliško gyvenimo būdo ir gyvenančių pagal taisyklę: kur metė kepurę — ten atsiduriau. Stai, vadovaudamasi tokiu „laisvo gyvenimo“ principu, Ona Purlienė kažkada striksėjo po Kavarsko, Svėdasų apylinkes, paskui ji jau metė pėdas po Rokiškio, Kupiškio padange ar nežinia kokiam kitame pasvityje ilsinio kojelės. Ko gero, taip bestriksėdama ji prieš kurį laiką ir neteko motinystės teisų į 5 savo vaikelius. Mėto pėdas moteriškė, kad tik mūsų rajono Vidaus rei-

kalų skyriaus darbuotojai nenuvertytų už skverny ir nepareikalautų, kodėl ji nemokanti priteistų alimentų vaikų išlaikymui.

Ne mažiau meistriškai mėtyti savo kepurę prieš visus keturis vėjus sugeba ir Algirdas Kiškis, retkarčiais apsišneikiantis Kavarsko vienkemyje. Bet dar greičiau kartais jis taip pamiklina kojeles, kad tik įstatymo

saugotojai nesusipėtų jį priversti mokėti alimentus jo teisėtoms atžalėlėms. O kai vis tik budri Vidaus reikalų skyriaus pasų stalo darbuotojų akis susėka jo pėdas, lyg nekaltas avinėlis suraisto pasidžiaugimą vykdyti savo pareigą ir, atsukęs jiems nugarą, vėl švysteli kepurę kuo toliau nuo šio krašto.

Gervazas Pyla

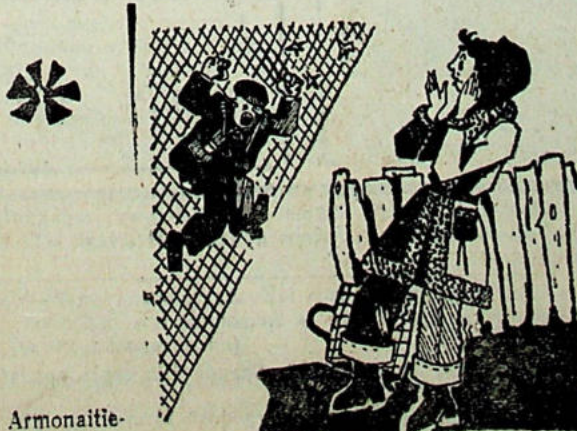
Už naktinį „pasisportavimą...“

Tamsų vakarą, vengdamas akinančios elektros šviesos, viename fabrike „Spartakas“ gamybos bare plūso žmogystos šešėlis, į talpią maršką vis kimšdamas vilną. Vėliau šešėlis, lyg vaiduoklis šmestelėjo ties fabriko gamybinio korpuso langais ir, užsiropšęs ant tvoros, žnegetelėjo žemėn. Apsidairęs, kad kas nematyti, jau realaus kūno savininkas, vis dar nepaleisdamas maišo vilnų iš rankų, per purvynus patraukė miesto link. Tik kelią jam pastojų Nežinybinės apsaugos darbuotojai... Ne tik vilnas privertė atgal grąžinti, bet ir pavardės paklausė.

Na, o po kelių dienų, oi, kaip smarkiai raudonavo prieš savo darbo draugus fabriko „Spartakas“ darbuotojas Bronislavas Sukys. Ir net už savo naktinį „pasisportavimą“ jis buvo priverstas 50 rublių baudą susimokėti.

A. Kačėnauskas

VRS Nežinybinės apsaugos poskyrio vvr. inspektorius



R. Armonaitienės piešinys.

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. I. 8

MIŠKO ETIUDAI

ATODREKIO POPIETĖ

Emės pūsti vakaris atnešė lietaus debes. Atolydis. Patizo ir apirpo sniegas.

Juodalksnyno atšlaitėje prasimušė žaluma. Lyg savo alsavimu būtų istirpdžiūsi sniegas. Tai pipirlapių sąžalynas. Jų apvalūs, savo forma primenantys kanopos atspaudę lapai žaliuoja žiemą vasarą. Šiandien bežiūrint į juos, atrodo, kad čia, juodalksnynan, buvo atbėgę žirgai ir žaliai pripėdavo tirsiantį sniegą...

Pasilenkęs prie vieno iš tų augalėlių pamaciau po blizgančiais lapais, ant trumpučio plaukuoto stiebelio prie žemės prigludusių stambų pumpurų. Jam tik prasiškleisti, net rusvai raudonas vainiklapio kraštelis matosi! Tokius pat pumpurus išauginusios ir kitos aplink linksmi žaliuojančios, per speigus ir pūgas nesiliovusios tikėklės pavasariu pipirlapės. Dar prieš iškrintant sniegui, jos sukrauna žiedų pumpurus ir savy juos išnešioja per žiemą.

Be savo gyvybės jėga, tikėjimu pavasariu, saule mane dar labiau stebina dirvinė našlaitė. Ji neatsisveikina su vasara, žydingi žiema.

Susiradau dirvinę našlaitę pamiškės arimuose, kur pro sniegą juodavo žemės lopai. Pailgu karbuotų lapų kuns- te bolavo net keli mažučiai dirvinės našlaitės žiedeliai. Kiek pablyškę nuo iškasto šalčio, nuo sniego. Zvelgia tie žiedeliai savo gelsvomis akutėmis į žvarbų, drėgme permelkiantį žiemos dangų ir tarsi stebisi, ko jis ne snaigės beria, o lietumi drengia. Juk dar negreit pavasaris!..

Gyvais, net rasotos pievos kvapą išsaugojusiais žiedeliais pasitiko mane našlaitė šią rūšką žiemos popietę. Ir nors trumpam nusivedė mane į praėjusią, rugiais nubangavusią vasarą.

POGOJE

Miškas nugrimzdė į baltą, sukuriuojantį sniego debes. Vakari, užvakari snaigės lėtai ir tyliai leidosi žemėn lyg supdamosios ant nematomų sūpuoklių, o šiandien jos skvarbios ir aštrios, kvlančios aukštyn, tarsi būtų sumaniusios sugrįžti į debes. Nerimsta, sukasi, švilpia...

Šiandien ir pats miškas kažkoks lengvas, skridus. Rodos, ir medžiai pasileis suktis kartu su snaigėmis, pavirtusiomis judesiu nuo dangaus ligi žemės.

Dar stipriau papūtė šiaurys. Dar labiau emė rūkti balti pūgos laužai. O ten per laukymę taip greitai skuo- džia balti žirgai, kad tik besiplaikstančius jų karčius suspėji pamatyti. O kieno tie balti šešėliai tenai smėkščioja tarp medžių!

Pūga įsisiautėjo. Virpa dangus lyg įtempta burė, gaudžia miškas, girdžda linguojantys pušų kamienai — variau ankaustyti stiebai. Rodos ir žemė, kaukiant viesu- lui, kaip laivo denis šiek tiek kryptelėjo į šoną ir plaukia į sniego verpelą.

O miške, mano miške, ar regi tą tolimą, žalią pava- sario krantą? Girdžiu, kaip jis atsidiusta. O pūga vis supa ir supa, išbando ir miš- ką, ir mus, plukdo į baltą, išėjusią erdvę...

PUŠŲ SAULĖ

Zemai, visai žemai pilkais debesimis nusluoksniuotas dangus. Nei baltas sniegas po šituo dangumi papilkoje. Tarsi aprūkė nuo laužo dūmų. Vėjas drėgnas, pagelin- gas.

Rūškana diena užtamsino tankų pušyną. Skursta tank- meje augančios, nespėjusios išbėgti į aukštį, pralaimėjusios lenktynes kovoje už bū- vį pušaitės. Bet jos vis dar nenori pasiduoti, žūbtūtinai ieško properšų danguje. Ne- ilgai tęsis šios varžybos. Pušynas bus retinamas. Prieš kurį laiką čia buvojo miškininkai ir kirviu paženk- lino tų pušų kamienus, ku- riems teks užieisti vietą...

Iš tolo šviečia pratašyti kamienai — tie lemtingi ženklai medžiuose. Ir šian- dien, kai tokia niūksa, jie tiesiog spinduliuoja. Lyg būtų tankmen prikriūtę ir ten užsilaike saulės blyksniai. Net meta atspindį ant snie- go. Rodos ims ir tuoj links- mai suvirps lyg saulės zui- kučiai.

Nei dangų užgulę debesys, nei dienos pilkuma neuže- sina šitos iš pušų vidaus sklindančios šviesos — me- tais, dešimtmeciais sukauptos saulės. Tankumne au- gantys medžiai varganai, vogčiomis rinko spindulį po spindulio ir laikė užslėpę po žieve, kaip savo gyvybę.

Stovi pasmerktos, suženk- lintos pušys. Jos vis dar ti- ki pavasariu, lieja šviesą iš savo žaizdų. Pro pilką die- ną šviečia, mažoriškai skam- ba apnuoginta pušų saulė.

R. Vygasdas

ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVES

1980 m. gruodžio 29 — 1981 m. sausio 5 d.

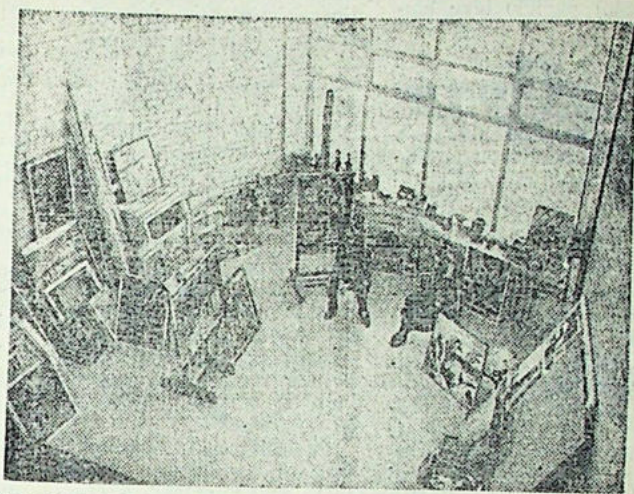
Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1979 m.	Iš karvės kg		Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1979 m.	Iš karvės kg	
		per parą	lygi- nant su 1979 m.			per parą	lygi- nant su 1979 m.
Andrioniškis	111	5,1	+0,5	Skiemonys	76	4,1	-1,2
„Anykščių šilelis“	124	7,3	+1,4	Surdegis	99	5,0	-0,1
„Ateitis“	76	4,0	-1,1	Svėdasai	94	6,1	-0,6
„Atžalynas“	81	4,2	-1,1	„Svyturys“	104	7,0	+0,3
„Aukštakalnis“	76	3,4	-1,2	„Už taiką“	85	3,7	-0,7
„Aušra“	96	5,7	-0,3	„Vienybė“	107	4,3	+0,2
Cerniachovskio	77	3,4	-0,1	Jakšišio t. ūkis	69	3,7	-1,4
„Gimtoji žemė“	99	5,1	-0,2	Naujasodžio t. ūkis	67	2,7	-1,2
„Gintaras“	100,1	6,5	+0,1	Raguvelės t. ūkis	93	4,9	+0,2
K. Staro	93	3,9	-0,2	Staškūniškio t. ūkis	57	3,9	-1,7
Kurkliai	102	7,8	+0,2	Sodininkystės t. ūkis	96	8,2	-0,5
„Lenino keliu“	103	7,0	+0,1	Elmininkų eksp. ūkis	106	7,4	+0,4
Levaniškis	99	5,4	+0,1	Aknystų pagalb. ūkis	86	7,9	-1,4
M. Melnikaitės	83	3,7	-0,9				
„Nevėžis“	101	6,1	+0,2	RAJONE:	92	5,1	-0,5
„Pirmyn į komunizmą“	92	6,0	-0,6				
„Puntukas“	72	3,6	-1,4				

Anykščių rajono Valstybinės statistikos Informacinė skaičiavimo stotis

Puikią dovaną gavo Vilniaus grafikai, tapytojai, skulptoriai. Pagal specialų projektą pas- talytas daugiaaukštis pa- statas, kuriame įsikūrė 24 kūrybinės dirbtuvės. Čia sudarytos visos są- lygos kūrybai.

NUOTRAUKOJE: tapy- tojas R. Bičiūnas savo dirbtuvėse aptaria darbus su dailininke G. Petro- va-Džiaukštine.

V. Gulevičiaus (ELTA) nuotr.



Redaktorius ST. VINCIONAS

Mirus ANATANUI SA- VICKUI, gilaus liūdesio valandą reiškiamo nuo- širdžią užuojautą velionio žmonai ir vaikams.
Kaimynai

ADELEI SAVICKIENEI Dėl mylimo vyro mir- ties reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
Anykščių BGAK sta- lių dirbtuvės darbuo- tų kolektyvas

ADELEI SAVICKIENEI Dėl mylimo vyro mir- ties reiškiamo gilią užuo- jautą.
BGAK administraci- ja ir profsąjunginė organizacija

Cerniachovskio kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija nuoširdžiai užjaučia KATINĄ JONĄ, ANATANO, mirus mylimai namytel.

Skaudžią gyvenimo va- landą, netekus branglos mamytės, nuoširdžiai už- jaučiame ONĄ TAMO- SAITIENĘ.
Valstybinio draudimo inspekcijos darbuoto- jų kolektyvas

GENEI SUDEIKIENEI ir STASEI BUBINIENEI Tegū nuoširdūs užuo- jautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mi- rus mylimam tėveliui.
J. ir A. Sudeikiai, O. ir K. Puodžiūnai, J. ir V. Bubiniai, A. ir L. Mikalkevičiūtės, P. Zukauskas

ANTANUI KATINUI Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamo nuošir- džią užuojautą.
ATJ administracija ir profsąjunginė orga- nizacija

VLADUI SABLEVICIUI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais pa- lengvinti Jūsų skausmą, mirus brangiam tėveliui.
Utenos mėsos kom- binato paukščių ce- cho dirbantieji

BRONEI LUSCIAUSKIENEI Netekus brangaus žmo- gaus — mamytės, reiškia- me nuoširdžią užuojautą.
J. ir A. Masevičiai, O. Luščiauskienė, M. Grunskienė

STEPONUI PALUBINSKUI Gilaus liūdesio valan- dą, mirus mylimam mamy- ei, nuoširdžią užuojautą eiškia
Cerniachovskio kol- ūkio Katlių brigad- os kolūkiečiai.

Staiga mirus bendra- darbiui ANATANUI SA- VICKUI, reiškiamo nuo- širdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
Tarpukinės gyvulių sėklinimo įmonės darbuotojų kolekty- vas

Daug nuoširdžių užuo- jautos žodžių skiriame RAIMUNDUI KUOJAI, mylimam tėveliui mirus.
Kavarsko vidurinės mokyklos IXc klasės mokiniai ir auklėtojas

Nuoširdžiai užjaučiame STEPONĄ PALUBINS- KĄ, mirus mylimai moti- nai.
Cerniachovskio kol- ūkio valdyba ir prof- sąjunginė organiza- cija

Mirus KAZIMIERUI JURKŪNIUI, nuoširdžiai užjaučiame žmoną ir ar- timuosius.
M. ir A. Jurkėnai, B. ir V. Zukauskai, J. ir J. Vasiliauskai, D. ir A. Saučiūnai

BRONEI DZIENIENEI Gilaus liūdesio valan- dą, mirus mylimam tėve- iui, nuoširdžią užjaučia- me.
Dzijos, Ginočiai, Ja- keliūnai, Jakubėnai, Geraševičiai, Dričkė- nė



Žiemos grafika.

J. Junevičiaus nuotr.



234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdi- nama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išsina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.061 Užsak. Nr. 31